

POĽOVNÍCI ZEMPLÍNA OSLAVOVALI V HUMENNOM

Pokračovanie z 1. strany

Ďakovné listy prevzali Miroslav Sakalík za dlhoročnú aktívnu činnosť v prospech kynológie, Miron Cerula z PS Dubina Ruská Poruba za publikačnú činnosť v prospech poľovníctva, Ing. Pavol Argaláš, vedúci LS Remetské Hámre, Ing. Miroslav Brečka, vedúci Lesnej správy Humenné, Ing. Ladislav Snincák, predseda PZ Jánošík Závadka a Tomáš Kašaj z PZ Sokol Humenné (všetci za dlhoročnú podporu aktivít spol-

ku). Ocenenia odovzdali riaditeľ Spolku sv. Huberta na Zemplíne Ing. Jozef Kulan a prednosta Obvodného lesného úradu v Humennom Ing. Ladislav Cerula.

Popoludňajší program v skanzene ponúkal návštevníkom ukážky poľovníckych zvyklostí a tradícií, poľovníckych signálov, vábenia jeleňov a inej zveri, prezentáciu klubu sokoliarov a prehliadku poľovníckych psov. Konal sa aj tradičný poľovnícky trojboj. Obhataním podujatia bola súťaž o najkrajšiu bradu. Súčasťou programu bolo aj vyhodnotenie súťaže o najstarší poľovnícky lístok a losovanie tomboly o hodnotné ceny. **Fotoreportáž v budúcom čísle**

-lop-

Súčasťou osláv bolo vyhodnotenie súťaže o najstarší poľovnícky lístok na Zemplíne. L. Drančák (na snímke prvý zľava) predložil lístok vydaný na obdobie od 1. januára do 31. decembra 1941 pre Petra Galajdu z Čertízneho. Predkladateľ lístka získal cenu v hodnote 200 eur.

Riaditeľ Spolku sv. Huberta na Zemplíne Jozef Kulan (vľavo) pri odovzdávaní ocenenia Miroslavovi Brečkovi.

JASENOVČANIA A KOCHANOVČANIA NA DOŽINKÁCH V POĽSKU

Krojovaný sprievod obcou doniesol pred oltár miestneho kostola dožinkové vence zo všetkých obcí gminy.

Obec Jasenov začala minulého roku rozvíjať spoluprácu s gminou Stary Dzikow v Poľskej republike. Tá združuje v administratívno-metodickej oblasti 5 obcí, ktoré spoločne každý rok organizujú dožinkové slávnosti. V kraji, kde kopec je raritou a nedozranná rovina je pretváraná vysadenými lesmi, poľnohospodárstvo dominuje. Tohtoročné dožinky sa konali v nedeľu 22. augusta v mestečku Cewkow. Na základe pozvánky od radných gminy Stary Dzikow sa na nich zúčastnila aj výprava z Jasenova. Slávnosť plodov zeme začala slávnostnou svätou omšou. Krojovaný sprievod obcou doniesol pred oltár miestneho kostola dožinkové vence zo všetkých obcí gminy. Dožinkový kultúrny program svojim vystúpením speštrila aj FS Dupna z Jasenova. Rezké pesničky a zemplínsky scenár dožínok sprevádzal úprimný potlesk početného publika. Pohostinnosť našich hostiteľov bola na vysokej úrovni.

Cezhraničná spolupráca Jasenova a gminy Stary Dzikow nie je len o zábave, ale aj o spoločnom postupe pri podávaní žiadostí o financie z eurofondov. V úvode stretnutia nám bola oznámená príjemná správa, že náš prvý spoločný cezhraničný projekt postúpil do ďalšieho kola výberu. V rámci projektu by sa mala v Jasenove realizovať výstavba miestnej komunikácie pod Hórkou. V spolupráci treba pokračovať, hlavne keď sú tu možnosti získania zdrojov pre zveľadenie obce, ale aj na poli športovo-spoločenského.

Ing. Ján Katkovič, zástupca starostu obce Jasenov

Príjemný podvečer spríjemnilo vystúpenie FS Dupna. Na snímke mužská časť skupiny aj so starostom obce Ing. Jozefom Čurillom (prvý zľava)

V nedeľu 22. augusta sa v gmine Besko, družobnej gmine Košovského mikroregiónu, konali tradičné dožinkové slávnosti. Za Košovský mikroregión sa na nich zúčastnil starosta obce Kochanovce Miroslav Porochnavý. Slávnosti sa niesli v duchu tradícií, ktoré v Poľsku pretrvali dodnes. Nechýbali krásne dožinkové vence, slávnostná svätá omša, sprievod dedinou s dychovkou a kultúrny program s veselícou. Program dožinkových slávností bol tento rok po prvýkrát obohatený o slávnosť pirohov. Súťažilo sa v lepení, ale aj v jedení tradičných pirohov. Napriek bohatému programu si starosta Miroslav Porochnavý našiel čas aj na pracovné stretnutie. So sekretárom gminy Besko Kazimierzom Wolanskim si vymenili skúsenosti z fungovania samospráv v týchto krízových podmienkach. Porovnali spôsoby financovania a celkového fungovania samospráv v Poľsku a na Slovensku a zároveň hľadali možnosti rozšírenia spolupráce celého Košovského mikroregiónu a gminy Besko v nadväznosti na úspešný projekt modernizácie kultúrnych domov v partnerských obciach.

Starosta Kochanoviec Miroslav Porochnavý s Kazimierzom Wolanskim

Súťažiaci pri lepení pirohov pod dohľadom vojta Gminy Besko Mariusza Balabana

V uplynulých dňoch vydal učiteľ sninského gymnázia Jozef Pupiš svoju ďalšiu knihu. Ako vraví, v porovnaní s jeho predchádzajúcimi knihami Zo slovenských prísloví, porekadiel a úsloví, Z našich pranostiek a Svetové príslovie, porekadlá a múdrosti, ktoré vychádzali postupne od roku 2007, je kniha Turistikoviny a iné... trochu z iného súdka. „V jej prvej časti sú vtipy a myšlienky o turistoch a turistike, o dovolenkách a dovolenkách, ale nie len o tom. V druhej časti knihy sú vtipy a myšlienky pod názvom Atletikoviny, Bicykloviny, Futbaloviny, Hokejoviny, Lyžoviny, Športoviny a Tenisoviny,“ spresnil autor J. Pu-

Jozef Pupiš tentokrát o turistike

Na fotografií počas slávnostného výstupu a krstu knihy. J. Pupiš prvý sprava.

piš. Aj tentokrát bol krst knihy spojený s 35. ročníkom Výstupu na Veľký bok v Nizkých Tatrách, ktorého je J. Pupiš zakladateľ a dodnes aj organizátorom. „Knihu krstil môj dobrý priateľ, predseda KST v Helpe a podnikateľ Jozef Filo vodou z Čebovského potoka, pri ktorom som sa narodil, z Hrona, pri ktorom som strávil takmer 40 rokov striedavo v Helpe, Brezne, Banskej Bystrici a Zvolene a z Cirochy, kde už vyše 18 rokov pôsobím na gymnáziu v Snine,“ dodal Pupiš. Jeho v poradí štvrtú knihu si môžete zakúpiť v kabinete Tz na sninskom gymnáziu, prípadne si ju objednať na mailovej adrese: pupis@atlas.sk. Kniha má 112 strán a je v mäkkej väzbe.

KEĎ OSTROŠŤ MÔŽE POHLADIŤ DUŠU

Nôž sprevádza človeka od nepamäti, je jeho praktickým nástrojom, ale v súčasnosti má aj umeleckú hodnotu. Dôkazom toho, že tradícia remesla nožiarstva na Slovensku ešte nevyhynula a má svojich pokračovateľov, bola aj výstava, ktorá sa pod názvom Keď ostrosť môže pohladať dušu konala v dňoch 21. a 22. augusta v Čertíznom a Habure. Svoju tvorbu - ručnú výrobu nožov - tu prezentoval Michal Zozulák zo Sale, rodák z Čertízneho.

„Moja láska k nožom sa zrodila ešte v detstve. Už ako malému chlapcovi mi učarovali drevené nožičky a meče, ktoré mi vyrábala otec a starý otec. Sníval som o tom, že raz si taký naozajstný nôž vyrobím sám,“ vyznal sa Michal a prezradil, že v tinedžerskom veku sa vo voľnom čase venoval práci s kožou, pre priateľov a známych vyrábala rôzne privesky, šperkovnice, tašky, puzdrá a pod. Asi pred piatimi rokmi pocítil, že nastal ten správny čas na plnenie si detských snov. Ako samouk sa pustil do výroby nožov. Začiatky boli, ako sa hovorí, ťažké, skúšal metódou pokusu a omylu. Výsledkom bol prvý skutočný nôž, ktorý daroval otčovi. A tak to začalo...

Michal Zozulák druhý zľava

ko kvalitnú nerezovú oceľ, vyrábané práškovou metalúgiou, uhlíkovú, alebo nerezovú damaškovú oceľ. Na rukoväť a puzdrá, ktoré sije ručne, používa rôzne exotické materiály. „Preferujem nože vyrábané ručne, pretože majú to správne čaro, je v nich tá

dý kus je originál,“ vysvetlil Michal. Návštevníci tejto netradičnej výstavy sa mohli presvedčiť o tom, že nožiarstvo sa aj na Slovensku posúva stále k vyšším metám a nožiarom na výrobu noža dnes už nestačí obyčajná oceľ a drevo. Nože zaujali nielen svojimi rozmanitými tvarmi, ale aj použitými materiálmi, ako sú mamutie zuby, kly, rôzne morené kosti, rohy, parohy, stabilizované drevo, exkluzívne tropické dreva, fosilné koraly, vkladané minerály a pod. Michal oboznámil záujemcov s postupom výroby nožov a prezradil aj niektoré tzv. „grify“ z nožárskej kuchyne. Poľovníkom, milovníkom nožov, chlapcom, chlapom, ale aj príslušníckam nežného pohľavia výstava priniesla nové zážitky, potešila srdce a pohladila dušu.

„Chcem sa poďakovať Obecnému úradu v Čertíznom za sponagovanie akcie a Mgr. Michalovi Malincákovi z Habury za poskytnutie priestorov na konanie výstavy,“ povedal na záver Michal Zozulák.

- Margo -

Potom prišla prvá výstava, s ňou ďalšie a s každým vyrobeným nožom sa jeho práca skvalitňovala. Dnes je jeho druhým domovom dielňa, v ktorej trávi veľkú časť svojho voľného času. Na výrobu čepeľí používa vyso-

pravá energia, ktorú doň môže vdychnúť iba človek, ktorý ich vyrába s láskou. Každý môj nôž má svoju dušu a preto aj svoje meno, ako napr. Malý princ, Jesenná búrka, Scarabaeus a pod. Jedinečnosť je v tom, že kaž-